

راه افتخار

لوتار ماتئوس*

ترجمه: *سهیل نوری پناه*

باید بگویم که از کسب چنین نتیجه‌ای بسیار خوشحالم. نتایج آلمان در این جام فراتر از حد توقعات من بود. قبل از جام کمتر کسی را می‌توانستیم، بباییم که نسبت به این مجموعه با امیدواری صحبت کند،

ولی اکنون تا این مرحله از مسابقات پیش رفتم که این خود مؤید بسیاری از نکته‌های پنهان است. وقتی در چنین مرحله‌ای به ملاقات تیمی بسیار قدرتمند چون آرژانتین می‌روید و در انتها این تیم را شکست می‌دهید، یک حس ناشناخته در روحان نفوذ می‌کند. تا به شما این مسئله را نوید دهد که پیروزی در جام جهانی و تصاحب آن آرزوی دور از ذهنی نیست. بله، ژرمن‌ها تنها دو بازی برای به چنگ آویختن جام دارند. در این دو مسابقه اگر کمی شانس نیز به دیدار آنها برود آنگاه می‌توان به راحتی سرد قهرمانی خواند. باید به چنین نکته‌ای معترف باشیم که پیش از شروع جام فوتبال آلمان در مسیر مناسبی حرکت نمی‌کرد. تیم‌های باشگاهی آلمان در لیگ قهرمانان اروپا نتایج اسفبار و مایوس‌کننده‌ای کسب کردند و فوتبال ملی ما نیز روز به روز دچار ضعف و رکود می‌شد. اما این تیم نشان داد که توانا و قدرتمند است. به خوبی و در بهترین برهه به مسیر اصلی و آشنایش بازگشت. در کنار این، باید به این نکته نیز اشاره کنم که یورگن کلینزمن نشان داد تا چه اندازه جدی و سخت‌کوشانه در مسائل روحی و روانی تیم، شاگردانش را توجیه کرده است. در طول ۱۲۰ دقیقه بازی در برابر آرژانتین آنها حتی در دقیقه‌ای، خود را در قامت یک شکست‌خورده نیافتند. کمترین اثری از ناکامی و ناامیدی را نمی‌توانستیم در آن برهه در مجموعه جوان یورگن کلینزمن مشاهده کنیم. انگیزه و انرژی و جنگندگی آنها تا حدی بود که گمان می‌کردی پیروز این مسابقه، به عنوان قهرمان جهان انتخاب خواهد شد. آنها نشان دادند که قصد دارند تا انتها مسیر جام جهانی، اینگونه ثابت قدم و استوار به حرکت خود ادامه دهند. با کسب چنین نتیجه‌ای آن هم در مقابل یکی از نیرومندترین و پراعداترین تیم‌ها، حال مردم این کشور بار دیگر با ایمان و اطمینانی عجیب از موفقیت تیمشان در این تورنمنت صحبت می‌کنند. پیش از شروع جام و به سبب کسب آن نتایج تحقیرآمیز و مایوس‌کننده، بسیاری از مردم آلمان نسبت به تیم کشورشان بدبین شده و با نگاهی بسیار تاریک به آینده کشورشان در جام جهانی که خود میزبان آن هستند، می‌نگریستند. چنین تلقی‌ای موجب آرامش و خرسندی بازیکنان نیز می‌شود. رای اینکه پوتانی پس از ۱۲۰ دقیقه تلاش طاقت فرسا و تمام‌عیار در ضربات پنالتی کامیاب و یک برنده باشی، به آمادگی نیاز داری که در صورت بهره‌مندی از آن احتمال پیروزی ات در آن مسابقه به مراتب افزایش می‌یابد. وقتی بازیکنان دو تیم ۱۲۰ دقیقه خود را به آب و آتش می‌زنند و از تمام توان و انرژی خود برای اداره کردن مسابقه استفاده می‌کنند، آنگاه آن تیمی که بتواند پس از آن ۱۲۰ دقیقه کشته‌ و مهلک نیز سر پای خود بیاستد، پیروز مسابقه است. البته، خوب، در کنار چنین عواملی، نباید از شانس و اقبال نیز چشم پوشید. بازی این دو تیم در این مرحله از مسابقات مرا به سوی خاطره‌های نبرد ما و انگلستان در نیمه‌نهایی جام جهانی ۱۹۹۰ می‌برد. یک بر یک در ۱۲۰ دقیقه با آنها مبارزه کردیم، اما به رغم اینکه دیگر هیچ توانی برای حرکت نداشتیم و بی‌نهایت تیر و کم‌توان شده بودیم، اما با روحیه‌ای والا به ضیافت پنالتی‌ها دعوت شدیم.

برای روح و اعتبار فوتبال آلمان، صعود آلمان به مرحله نیمه‌نهایی و از آن مهم‌تر حذف نشدن این کشور، رخدادی بسیار شیرین و ویژه بود. اکنون توقعات و انتظارات مردم نسبت به کشورشان افزون شده، و می‌توان با صراحت گفت که روز گذشته، یکی از نوسالزیک‌ترین لحظات فوتبال این کشور رقم خورد. اکنون آلمان خود را در کنار ۴ تیم دیگر می‌بیند. ۴ تیمی که هر کدامشان می‌توانند فاتح جام شوند. بدون اندکی تردید. فوتبالیست‌های آلمان نشان دادند که در هیچ مسابقه‌ای دست از تلاش و مبارزه نمی‌کشند. بالاک و یارانش اثبات کردند که از هیچ حرفی ترس و واهمه ندارند.

❖**لوتار ماتئوس ستاره سابق تیم ملی آلمان**

❖

بلوخین: شاهد نتیجه منصفانه‌ای نبودیم

اوکراین که برای نخستین بار به جام جهانی راه یافته، در دیدار مرحله یک‌چهارم پایانی رقابت‌های آلمان برابر ایتالیا قرار گرفت و به سختی شکست خورد. اوکراین یکی از پدیده‌های جام هجدهم جمعه در ورزشگاه هامبورگ برابر لاجوردی‌پوشان ایتالیا قهرمان سه دوره جام جهانی قرار گرفت، اما در پایان با گل‌های زامبرتو و تونی به زانو درآمد تا با سربلندی خاک آلمان را ترک کند.
اولگ بلوخین سرمربی اوکراین پس از بازی گفت: «بسیار ناراحتم. فکر نمی‌کنم که تابلوی ورزشگاه نتیجه منصفانه‌ای را نشان داده باشد. گل نخست ایتالیا ما را مجبور به حمله کرد. بازیکنانم برابر دفاعی بسیار نیرومند قرار داشتند، اما شاهد بودیم که فرصت‌های گلزنی زیادی را به دست آوردند. آنها حتی می‌توانستند هنگامی که یک بر صفر عقب بودیم کار را به تساوی بکشانند.»بلوخین در مورد تعویض‌های گروهش هم گفت: «ویاچسلاو اسویدرسکی را از زمین بیرون کشیدم، زیرا او یک کارت زرد داشت. نمی‌خواستم دومی را هم بگیرد و اخراج شود. در نیمه نخست، وادار بودم تا او را در زمین بگذارم. تیم ما شانس کم بود. همین امر تیم را زیر فشار زیادی قرار داد.»

حذف اسپانیا در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی فوتبال ۲۰۰۶ نشانه دیگری از این حقیقت بود که به رغم

تمام قابلیت‌های چشمگیر موجود در تیم ملی این کشور نمی‌توان به حاصل کار آن در میادین بزرگ اطمینان داشت و به حضور طولانی این تیم در صحنه دل بست. برای حذف‌های مکرر اسپانیایی‌ها در پیکارهای کلاسیک و دوری همیشگی‌شان از مسابقات فینال جام‌های بزرگ «ملی»، دلایل متعددی عنوان شده که مقبول‌ترین آنها تفاوت‌ها و اختلافات شدید بین قومیت‌ها و ایالات مختلف این کشور است که چشم ندارند بکدیگر را ببیند و تعدادی از آنها مثل باسکی‌ها و کاتالونیایی‌ها خواستار استقلال یا حداقل خودگردانی هستند و بدیهی است که وقتی در ترکیب تیم ملی اسپانیا کنار یکدیگر قرار می‌گیرند، دست همکاری به یکدیگر نمی‌دهند.

این فرضیه زمانی قوت و صحتی بیشتر می‌یابد که در نظر بگیریم تیم‌های باشگاهی اسپانیا برخلاف تیم ملی بسیار موفق‌اند و جام‌های اروپایی متعددی را برده‌اند. فتح هر دو جام این فصل قاره سبز توسط بارسلونا و سویا را به یاد می‌آورید؟

مطبوعات اسپانیا وقتی برای

ریشه‌یابی قضیه، پس از حذف مجدد تیم ملی این کشور در آوردگاه «آلمان ۲۰۰۶» نداشته‌اند و بهتر بگویم مایل نبوده‌اند به طریقه فوق به قضیه نگاه کنند، ولی حذف مجدد در سر بزنگاه و درست موقعی که مسابقات حساس شد، نشان می‌دهد که اضافه بر تنش‌های قومی، اسپانیا «تیم مسابقات بزرگ» نیست و روحیه این کار را ندارد. «مارکا» فردای روز شکست ۱-۳ اسپانیا در برابر «فرانسه» که تصور می‌شد یک تیم تمام شده است، این تیتز را زد: «گریه نکنید» و سپس این جمله را هم نوشت: «لایه باز خواهیم گشت».

شاید در نگاه نخست اشاره تیتز مزبور به اشک‌هایی باشد که سسک فابرگاس هافیک جوان و آرسنالی اسپانیا پس از ناکامی کشورش در برابر فرانسه ریخت ولی نگاهی ژرف‌تر به ما می‌گوید این می‌تواند اشکی به پهنه و درازای تمامی تاریخ فوتبال باشد. تاریخی که طی آن اسپانیا به رغم تمام ادعاها و البته قدرت فنی غیرقابل انکارش حتی یک بار هم به فینال جام جهانی نرسیده است.

اسپانیایی‌ها به‌رغم پنج روز بررسی هنوز نتوانسته‌اند واقعه حذف‌شان به دست فرانسه را هضم و تجزیه و تحلیل کنند و دلایل فنی این رویداد را بفهمند، اما حقیقت آن است که اسپانیا به‌رغم داشتن ترکیبی بسیار جوان‌تر «بازی‌هوشی» را به حریفی که بسیار مسن‌تر از او بود، راحت و آسان باخت. مطبوعات فرانسه نوشته‌اند که تمام دشمن‌های نژادی که تماشاگران اسپانیایی به فرانسوی‌ها قبل از شروع مسابقه و طی بازی دادند و پیشتر لوئیس آراگونس مربی سالخورده اسپانیا و برخی شاگردان او نیز به فرانسوی‌ها و یکی دو ستاره آنان داده بودند، به بهترین انگیزه جبران و تلافی در دست خروس‌ها بدل شد تا یکی از بهترین بازی‌های چند سال اخیر خود را ارائه کنند و سر آخر زین‌الدین

یورگن کلینزمن سرمربی تیم ملی آلمان با وجود همه انتقادهایی که پیش از شروع رقابت‌های جام جهانی از وی می‌شد توانست تیمش را به جمع چهار تیم پایانی رقابت‌های ۲۰۰۶ برساند.

این مربی در پایان بازی مرحله یک‌چهارم نهایی جام جهانی برابر آرژانتین که با پیروزی چهار بر دو آلمان در ضربات پنالتی همراه بود اظهار داشت: «بازی بی‌نهایت دشواری بود هر دو تیم تاکنون از جمله بهترین‌های جام جهانی بودند. ما همیشه به خودمان ایمان داشتیم و می‌دانستیم که می‌خواهیم به بازی برگردیم. به تیم‌ما می‌بایم، به ویژه وقتی که فکر می‌کنیم پنج بازیکن ما هنوز می‌توانند در تیم زیر ۲۱ساله‌های کشور هم بازی کنند. آنها به خوبی همپای بزرگسالان دویزند، گرگ‌های باران‌دیده‌ای همچون بالاک، لمن، کان، فرینگز و اشاندر می‌خواستند در این لحظه حداکثر تلاش خود را به کار ببندند، هواداران ما را به خوبی همراهی کردند. «کلینزمن ادامه داد: «آنچه که در آلمان به وقوع پیوسته است باور کردنی نیست. همه چیز به ما شایستگی می‌بخشد. مانند شاهکارهای هیچ‌کاک بود. خیلی سخت است که پنالتی‌ها باید سرنوشت بازی را تعیین می‌کردند. ما شایسته پیروزی بودیم چون بازیکنان ما آرامش بیشتری داشتند.»

❖ بالاک

آلمان میزبان هجدهمین دوره رقابت‌های جام جهانی فوتبال به لطف درخشش «اینس لمن» دروازه‌بان خود توانست در ضیافت پنالتی‌ها از سد آرژانتین مدعی عبور کند. میشائیل بالاک کاپیتان آلمان در این بازی به عنوان مرد برتر میدان انتخاب شد.

این بازیکن در پایان بازی نسبت به پیروزی تیمش و راهیابی به مرحله نیمه‌نهایی جام جهانی این گونه واکنش نشان داد: «بازی پرهیاهویی بود، شاید برای هواداران و تماشاگران که به دنبال فرصت‌های گلزنی بودند چندان هم جالب نبود اما ما مردانه ایستادیم و بسیار عالی هم درجنگیدیم. تیم ما شایسته پیروزی بود. این نبرد بزرگی بود. ما از آغاز بازی‌ها بسیار بسیار خوب بازی کردیم و

ورزشی

برای اسپانیا گریه نکنید

درست مثل دن کیشوت

ترجمه: *وصال روحانی*

اما تا آن زمان اسپانیا چه بکند؟ اسپانیا سال‌ها است که قرار است از دیگران بهتر شده باشد، اما حتی تیم جوان و با نشاط این دوره‌اش نیز که تمامی کشورهای دیگر به حضور بازیگرانی چون گارسیا، تورس، پوپول، ویا، ژاوی و آلونسو در ترکیب آن رشک و حسد می‌برند، کاری از پیش نبرد. عده‌ای می‌گویند برد ۰-۴ در برابر اوکراین در همان روز نخست اسپانیا را از

درون تهی و دستش را به طور کامل برای رقب‌ا رو کرد. این فرضیه هنوز هم طرفداران فراوانی دارد که اگر جام را بد شروع کنی و به تدریج اوج بگیری بسیار بهتر خواهد بود، تا این که در آغاز جام فوق‌العاده باشی و به آرامی فروکش کنی و حریفان با بازی‌ات آشنا شوند و شما را بیرزد. در نهایت احتمالاً دچار عواقب چنین فرضیه و بهتر بگویم حقیقتی شده است. وگرنه به هیچ شکل نمی‌توان قابلیت‌های فنی فوق‌العاده این تیم را انکار کرد.

رفتار دن کیشوت‌وار اسپانیا در میادین بزرگ ملی فوتبال سال‌ها و دهه‌های متوالی است که ادامه دارد و حتی سروناتسن هم نمی‌توانست در لایه‌لای داستان معروف خود حضور و رفتار ورزشکاران این کشور را این‌گونه توصیف کند. برای ناظران این تبدیل به یک شوخی شده است که در آستانه و در روزهای نخست جام‌های بزرگ ملی این جمله تکراری را بشنوند که: «سرانجام دوره‌حکومت اسپانیایی‌ها رسیده است.» این جمله همیشه به این معنا بوده است که دوره خوش‌خیالی آنان هرگز پایان نمی‌یابد. اگر بخواهیم نقبی به دل تاریخ بزنیم باید متذکر شویم که سروناتسن در داستان مشهورش می‌گوید که شما می‌توانید یک قهرمان خیالی باشید و دشمنان خیالی داشته باشید ولی اگر به سمت حقیقت هم بروید می‌بینید که خیال بسیار بهتر از

❖

بازتاب پیروزی آلمان

مثل شاهکارهای هیچکاک

❖ **فرینگز**

تورستن فرینگز، بازیکن خط میانی آلمان در پایان بازی تیم ملی کشورش برابر آرژانتین، میزبان را شایسته پیروزی دانست. این بازیکن خط میانی تیم ملی آلمان و باشگاه وردبرمن در پایان بازی گفت: «پیروزی بجا و شایسته‌ای بود. ما بسیار باشکوه بازی کردیم، پس از دو آلمان در ضیافت پنالتی‌ها به پایان رسید، اما وقتی «بازی‌دشواری بود، هر دو تیم موقعیت‌های اندکی برای گلزنی داشتند اما، خدا را شکر که ما پیروز از میدان خارج شدیم. ما تا ثانیه‌های پایانی جنگیدیم. ضربه‌های پنالتی هم موضوعی است شانس‌ی و تصادفی. ما اعصاب آرام‌تری داشتیم و به همین خاطر پیروز شدیم. می‌دانستم که به یک حمله می‌خواهم شوت بزنم، خوشبختانه آن ضربه تبدیل به گل شد.»

❖ **اودونکور**

دیوید اودونکور با ورودش به بازی توانست در پیروزی تیمش برابر آرژانتین نقش داشته باشد. این بازیکن سیه‌چرده تیم ملی آلمان در پایان بازی گفت: «خوشحالم که بازی را بردیم و این بسیار عالی

واقعیت است و حداقل قضیه این است که می‌توانید سوار بر اسب رویا و خیالی جولان دهید و از تار و مار کردن حریفان سخن بگویید. این می‌تواند دستورالعمل تیم ملی فوتبال اسپانیا هم باشد. تیمی که برخلاف دن کیشوت حریفانی حقیقی دارد، اما در خیال‌های خود غرق است و مهم‌ترین خیالش این است که سرانجام عصر قهرمانی‌اش رسیده است. امسال پس از شروع به بسیار خوب اسپانیا در پیکارهای آلمان باورهای فوق به بیشترین حد رسید.

❖ استراحت پس از درخشش

کار به جایی کشید که اسپانیایی‌ها پس از پیروزی ۴-۰ بر اوکراین و ۱-۳ بر تونس شروع به استراحت کردند و نیازِی به سختگیری در تمرینات خود ندیدند. اکتفا به پیروزی ۰-۱ بر عربستان با این بهانه توجیه شد که لوئیس آراگونس با علم و یقین به صعود تیمش به تعداد زیادی از نفرات اصلی اسپانیا استراحت داده است، اما حقیقت آن بود که اسپانیا پس از شروع توفانی‌اش به تدریج آرام گرفته است. این آرامش در بازی با فرانسه و به خصوص در نیمه دوم آن به اوج خود رسید و با اینکه دوندگی یاران راثول و تورس چشمگیر بود، اما این تیم زهر

گذشته را نداشت و گالاس، تورام و ماکلله به بهترین شکل توانسته بودند آنها را مهار و با حداقل کم‌اثر کنند. این دفاعیه نیز از سوی اسپانیایی‌ها و طرفداران آنان مطرح شده که آن شب (شب دیدار با فرانسه) شب آنان نبوده است اما وقتی تعداد این شب‌ها به تمامی درازای تاریخ فوتبال یک کشور بسط می‌یابد، باید در استدلال فوق شک کرد. این عادت راثول چپ پا و ۲۹ ساله است که در طول مسابقه خودش را گم کند و ناپدید باشد و ضعیف جلوه کند اما در یک لحظه زهرش را بریزد و تورس و ویا انفجاری‌تر از آن‌اند که حتی یک لحظه گم باشند، اما وقتی ویرا گل دوم فرانسه را زد، مشخص شد که اسپانیا تخلیه انرژی شده است و تمام نفرات مستعد فوق هم کاری از پیش نخواهند برد.

بدتر آنکه جوان‌تراها هم در اردوی اسپانیا رنگ و نمای لازم را نداشتند؛ ژاوی همیشه قدمی کندتر و عقب‌تر از روند بازی بود. شاید می‌تلبید که «سنا‌ی فیزیکی‌تر و قوی‌تر به میدان بیاید و کاری کند که فرانسه در نبردهای فیزیکی بر آنان نچرید. اما در همان زمان‌ها بود که گل دوم فرانسه نیز به دست آمد و تدبیر فوق بی‌اثر شد و چون ژاوی نبود، دیگر کسی هم وجود نداشت که در آن وسط میدان داری کند. شاید یواخین در دقایق آخر زحماتی را برای خروس‌ها ایجاد کرده باشد، اما درست در همین مقطع بود که گل سوم اسپانیا هم به ثمر رسید و کار را تمام کرد. می‌توان نشست و تا ابد بحث کرد و گفت که اسپانیا به حقش نرسیده و یکی از فنی‌ترین و مستعدترین تیم‌های جام هجدهم را داشته است، اما چند سال است که این حرف را می‌شنویم؟ اصلاً چند سال است که از افسانه سروناتسن می‌گذرد؟!

منبع: **Soccernet**

❖

است که چنین هوادارانی داریم. ما اکنون اجازه نداریم که برای مدت طولانی جشن بگیریم، باید برای بازی بعد آماده شویم. بازی پرهیجان و جذابی بود. فکر می‌کنم امروز توانایی‌های خودم را نشان دادم.»

❖ کلوze

میروسلاو کلوze، مهاجم لهستانی الاصل تیم ملی آلمان بار دیگر با گلزنی خود به نجات تیم ملی کشورش آمد. گل دقیقه ۸۰ این بازیکن سبب شد تا آلمان بازی باخته را در دقایق پایانی به تساوی بکشاند و در نهایت در ضربات پنالتی راهی جمع چهار تیم پایانی جام جهانی شود.

این مهاجم با این گل جمع گل‌های زده خود را به عدد پنج رساند تا به تنهایی در صدر جدول گلزنان جام هجدهم قرار گیرد. او در پایان بازی گفت: «بازی جذابی بود، من نفسم بند آمده بود و نمی‌توانستم چیزی بگویم. پیروزی در ضربه‌های پنالتی همیشه با شانس همراه است اما، در نهایت ما شایسته آن بودیم. می‌خواستیم در هر حال کاری کنیم. نتیجه برای ما در آخرین دقایق و ثانیه‌ها رقم خورد. ما مهاجمان امروز در هوا معلق بودیم.»

❖ لمن

ینس لمن، دروازه‌بان تیم ملی آلمان در دیدار تیم کشورش برابر آرژانتین از مرحله یک‌چهارم نهایی رقابت‌های جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان شبی رویایی را پشت سر گذاشت. این دروازه‌بان با مهار دو ضربه پنالتی بازیکنان آرژانتین سبب شد تا کلینزمن و بازیکنانش به دور بعد رقابت‌ها راه پیدا کنند.

لمن جهت دو پنالتی دیگر آرژانتینی‌ها را نیز به خوبی تشخیص داده بود. او در پایان بازی گفت: «فکر می‌کنم همانند آنچه که از من انتظار می‌رفت، ظاهر شدم. به عنوان دروازه‌بان تیم ملی آلمان باید یکی از ضربه‌های پنالتی را می‌گرفتم. هرچهار ضربه به خوبی زده شده بود، اکنون دوباره به مبارزه‌ی بزرگ فراخوانده شده‌ام. مردم قرار است جشن بگیرند، من اکنون دوباره آماده هستم.»

سال سوم ■ شماره ۷۹۷ شرق

❖ نگاه

جهانی شدن

فوتبال را دگرگون ساخته

ترجمه: *ماریا حاضر مشار*

تاکنون این تعداد فوتبالیست، میهن خود را به مقصد جام جهانی ترک نکرده بود. جام جهانی سه هفته پیش در آلمان افتتاح شد، گویای این امر است که اروپا و باشگاه‌های بزرگش تعداد زیادی از فوتبالیست‌های جهان را به سوی خود جلب کرده است. بازیکنان تیم ملی هر کشور که طی یک ماه به مصاف هم می‌روند معمولاً در زمان عادی در باشگاه‌های خارجی بازی می‌کنند. ۲۳ بازیکن منتخب کشورهای ساحل عاج و توگو، همگی عضو باشگاه‌های خارجی هستند. تیم آمریکای جنوبی نیز از ۲۱ بازیکن برزیلی و ۲۰ آرژانتینی تشکیل شده. در گذشته، بازیکنان، تمام دوره فعالیت ورزشی خود را در کشور متبوع می‌ماندند و از میهن خود یا حتی منطقه زندگی خود خارج نمی‌شدند اما اکنون وضع کاملاً تغییر کرده.

معروف‌ترین آنها، میشل پلاتینی است که مدت‌های زیادی برای باشگاه یوونتوس بازی کرد و اریک کانتونا، تنها فرانسوی‌ای بود که برای انگلیسی‌ها توپ زد. در سال ۱۹۹۵ بین جامعه اروپا و ۱۰۱ کشور جهان، موافقتنامه همکاری به امضا رسید که طی آن رفت و آمد بازیکنان به کشورهای اروپایی آسان‌تر شده و به این ترتیب فوتبال در حال تحمیل خود به صورت یک ورزش جهانی به پیش می‌رود. میشل پوتو که یکی از وکلای ورزشکاران است می‌گوید امروزه باشگاه‌های اروپا به صورت جهان‌وطنی درآمد، و پاسکال بونی فس نویسنده کتاب فوتبال و جهانی شدن آن می‌گوید: طی لیگ قهرمانی که ۱۷ ماه گذشته در فرانسه برگزار شد، در تیم بارسلونا ۴ بازیکن اسپانیایی و در تیم آرسنال فقط ۲ انگلیسی حضور داشتند و مربی هر دو تیم نیز خارجی بودند. با این حال دو مورد را می‌توان در نظر گرفت؛ اول، اروپا به طرف اروپا که شامل جذب بازیکنان حرفه‌ای اروپا در باشگاه‌های اروپایی می‌شود و دوم، آفریقا به طرف اروپا که جلب امیدهای جدید و تازه‌نفس آفریقایی به سوی اروپا است. جرالد دفرس نویسنده کتاب راهنمای فوتبال آفریقا می‌گوید: آفریقا محل پرورش بازیکنان بسیار توانا است در حال حاضر یک هزار بازیکن آفریقایی در تیم‌های ۵۲ کشور عضو سازمان جهانی فوتبال بازی می‌کنند و می‌توان این بازیکنان در همه تیم‌های جهان از جمله اندورنی، ایران، ارمنستان و... دید. کشورهای نیجریه، کامرون، غنا و ساحل عاج از مهمترین کشورهای صادرکننده فوتبالیست به شمار می‌روند. عزیمت بازیکنان از کشورشان بیشتر به دلایل اقتصادی صورت می‌گیرد. بازیکنانی مانند دینیده ورگبا، میشل اسین و ساموئل اتوئو ترجیح می‌دهند که عضو باشگاه‌های ثروتمند چلسی یا بارسلونا باشند و از حقوق چند میلیون یورویی بهره ببرند. در مورد تیم‌های اروپای شرقی، میشل پوتو معتقد است که حضور این بازیکنان از جمله لهستانی‌ها در تیم‌های انگلیس و آلمان بیشتر از فرانسه بوده و در سال ۲۰۰۲ این فکر به وجود آمد که ممکن است آنها به باشگاه‌های فرانسه راه پیدا کنند ولی چنین اتفاقی رخ نداد. حضور ۲۱ بازیکن از ۲۳ بازیکن چک و کروات در باشگاه‌های خارجی گویای این واقعیت است که بازیکنان اروپای شرقی هم در حال عزیمت از کشور خود هستند. برزیل نیز با بازیکنان پاتالایی خود باشگاه‌ها را دوباره ر قبضه کرده و مدرن‌ترین تیم‌های جهان محسوب می‌شود. میشل پوتو می‌گوید در سال ۲۰۰۲ اکثر این بازیکنان در باشگاه‌های برزیلی حضور داشتند در حالی که امسال فقط ۲ بازیکن در این باشگاه‌ها بازی می‌کنند چرا که همه آنها در روای اسپانیا به سر می‌برند. رونالدینیو آقای سال فوتبال جهان در سال ۲۰۰۶ به باشگاه بارسلونا پیوسته و رونالدو و روبرتو کارلوس به عضویت باشگاه رئال مادرید درآمدند. به نظر میشل پوتو جز آرژانتین و کمتر از آن پاراگوئه هیچ تیمی قادر به برابری با تیم برزیل نیست و تاثیر تیم‌های مکزیک، کاستاریکا و اکوادور نیز طی بازی‌های مشخص خواهد شد. دلیل دیگر جانشین شدن فوتبال، حضور ۱۶ مربی خارجی در تیم‌های است که این تعداد تاکنون بی‌سابقه بوده. بدین ترتیب مربی‌گری تیم‌های گابن و پرتغال را دو برزیلی، تیم استرالیا را یک هلندی و تیم ساحل عاج را یک فرانسوی به عهده دارند.

منبع: **روزنامه فیگارو**

❖ خبر

❖گتوز؛بهترین بازیکن ایتالیا – اوکراین

گنارو گتوزو در دیدار ایتالیا برابر اوکراین از مرحله یک‌چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۰۶، منبع بی‌چون و چرای اراده و توانایی بود، برای همین بهترین بازیکن میدان هامبورگ شناخته شد. گتوزو بارها در جریان بازی جمعه زمین‌خورد، اما با روحیه بالای جنگندگی‌اش بار دیگر بلند شد و به مبارزه ادامه داد تا ایتالیا با اعتماد به نفس کامل سه بر صفر برابر اوکراین با پیروز شود و به دور نیمه نهایی جام جهانی آلمان راه یابد. پس از نمایش ضعیف و غیرقابل قبول لاجوردی‌پوشان برابر استرالیا در مرحله حذفی رقابت‌های آلمان، همه انتقادها متوجه خط حمله ایتالیا شد. اگرچه مردان مارچلو لپی در بازی برابر اوکراین با درخشش لوکا تونی، آتش انتقادها را فرو نداشتند، اما نباید از توانایی گتوزو در به دست گرفتن جریان بازی و تبدیل آتی دفاع به حمله به سادگی گذشت. توفلیو کویباس عضو گروه فنی تحقیقاتی فیفا در مورد انتخاب مرد میانی میلان به عنوان بازیکن برتر دیدار ایتالیا – اوکراین گفت: «گتوزو در این بازی همه کار کرد. او توپ‌های مرده زیادی را زنده کرد و پاس‌های خوبی هم به هم تیمی‌هایش داد. او در همه جای زمین حضور داشت. گتوزو در همه بازی‌ها خوب مبارزه می‌کند، اما برابر اوکراین بسیار متفاوت بود. او برتر ایتالیا بازی سازی کرد.»